

DŁUBAĆ SIĘ (4) *vb impf*

zawsze się.

3 sg praes się dłubie (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) i XIX w. s.v. dłubać.

Grzebać się, gmerać (4) :

dłubać się czym (1): Szkodáby thu Puhaczá/ co się nosem dłubye/ A nie vmie nic więcej/ iedno Myfzy fukubie. RejZwierz 111.

dłubać się pod co (1): Więc się [sroka] pod fkrzydło dłubie/ á w nos drapie nogą RejWiz 55.

Zwrot: »po mieszku się dłubać« = szukać pieniędzy (1): A pan się w łeb fukubie/ po mieszku się dłubie. Iuż nie piškay dudo/ bo w nim bárzo chudo. RejZwierz 114.

W przeni (1) :

dłubać się w co (1): A theż gdy między zacne przydzye ogon tuli/ Iefzczechmy go po kroku iż Dudek poczuli. A on ftróji póstawki/ á on páłce fukubye/ A brzuch rádli páznogty á w ogon się dłubye. RejWiz 98.

TK